

Кафедра української мови

**ЛІНГВІСТИЧНІ СТУДІЇ
МОЛОДИХ ДОСЛІДНИКІВ**

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

ВИПУСК 1

Рівне-Острог-Оломоуць – 2011

УДК
ББК
Р

Лінгвістичні студії молодих дослідників : Збірник наукових праць. – Рівне-Остроголомоуць : Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2011. – 176 с.

УДК 811. 161. 2' 373 + 821. 161. 2 – 1. 09 "19"

Жолобчук Анна, Остапюк Наталія*(Науковий керівник – Шкарбан Т. М., кандидат філологічних наук, доцент)***ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКИХ НАЗВ ЯВИЩ ПРИРОДИ У СЛОВНИКУ ПОЕТІВ ХХ СТОЛІТТЯ**

У статті представлено лінгвопоетичний аналіз оказіональних назв явищ природи поетів ХХ ст., досліджено способи їх словотвору, виокремлено найчисленніші лексико-тематичні групи інновацій, висвітлено номінативну, стилістичну та експресивну функції новотворів, встановлено продуктивність назв у текстах окремих авторів.

Ключові слова: новотвір, оказіоналізм, інтегровальна сема, назви явищ природи, українська поезія ХХ ст.

В статті представлено лінгвопоетичний аналіз оказіональних названь явлень природи поетов ХХ в., исследовано способы их словообразования, выделены самые многочисленные лексико-тематические группы инноваций, отражены номинативная, стилистическая и экспрессивная функции новообразований, установлена производительность названий в текстах отдельных авторов.

Ключевые слова: новообразование, оказіоналізм, інтегруюча сема, названья явлень природи, українська поезія ХХ ст.

The lingvopoetichnyi analysis of the okazional'nikh names of the phenomena of nature of poets of XX century is presented in the article, investigational method of their word-formation, the most numerous are selected leksiko-thematic groups of innovations, the nominativnu, stylistic and expressive functions of new formations are reflected, the productivity of the names is set among authors.

Keywords: new formation, okazionalizm, integrating sema, names of the phenomena of nature, Ukrainian poetry of XX century.

Активні пошуки поетами ХХ ст. нових номінативних засобів не оминули і явищ навколишньої дійсності, що призвело до активного словотворення цих назв.

Індивідуально-авторські новотвори поетів-шістдесятників вивчали такі дослідники як І.Т. Принцевський, Л. О. Пустовіт, Л. О. Сюта, Л. П. Павленко, В. В. Герман, Л. Ю. Тиха. Окремі праці присвячені оказіоналізмам В. Стуса (А. І. Бондаренко, Л. В. Оліфіренко), Г.Чубая (О.Тимочко). Новотвори поетів ХХ ст. загалом досліджувала Г. Вокальчук. Проте в лінгвістичній літературі не зверталася увага на детальний опис окремих тематичних груп лексичних інновацій, визначення їх семантичних, словотвірних особливостей та естетичних функцій.

Метою статті є аналіз авторських лексичних новотворів на позначення явищ природи, засвідчених в українській поезії ХХ століття.

Матеріалом дослідження слугували авторські лексичні інновації, зафіксовані в «Словнику новотворів поетів-дисидентів 60-70-х років ХХ ст.» О. Тимочко [9], «Короткому словнику авторських лексичних новотворів «молодомузівців» Г. Вокальчук [2], «Короткому словнику авторських лексичних новотворів у поезії А. Малишка» [3].

Загалом проаналізовано 69 новотворів лексико-тематичної групи на позначення явищ природи.

Серед них 31 новотвір належить А. Малишку, 18 – В. Стусу, 7 – І. Калинцю, 3 – І. Світличному, 4 – Б. Лепкому, 3 – В. Пачовському, 2 – Г. Чубаю, 1 – С. Чернецькому.

За назвами явищ природи вже давно в мові закріплені узуальні номінації. Через це дуже важко знайти оригінальні синонімічні відповідники загальноживаних слів. Тому ця група новотворів є нечисленною.

Здійснюючи розподіл за окремими явищами природи, можна виокремити такі лексико-тематичні групи з відповідними інтегровальними семами :

– **вітер:** *вітер-вітрило* (І. Світличний), *вітер-вітровій* (В. Стус), *вітер-овація* (Г.Чубай), *вітрограй* (І. Калинець), *ставітер* (В. Стус), *вітер-біжок* (А. Малишко), *вітер-кочовик* (А. Малишко), *вітер-похажай* (Б. Лепкий), *вітровіння* (А. Малишко) – 17 новотворів;

- **грим**: *грим-розгроміння* (В. Стус), *перегрим* (А. Малишко), *бій-грим* (А. Малишко), *стогрим* (В. Пачовський), *громіння* (В. Стус) – 8 новотворів;
- **крига**: *зелен-крига* (В. Стус), *недвиґа-крига* (І. Світличний) – 3 новотвори;
- **сніг**: *пурґ-сніг* (В. Стус), *сніжок-залежок* (А. Малишко), *сніг-хвастунище* (А. Малишко) – 4 новотвори;
- **роса**: *роса-краплина* (І. Світличний), *росянок* (І. Калинець), *біло-роса* (А. Малишко) – 3 новотвори;
- **завірюха**: *метіль-заметіль* (А. Малишко), *білянка-гулянка* (А. Малишко), *світ-завірюха* (В. Стус) – 4 новотвори;
- **веселка**: *райдуга-барвниця* (І. Калинець), *райдуга-втіха* (А. Малишко) – 3 новотвори;
- **блискавка**: *блискавка-ніж* (А. Малишко), *блискавка-коса* (А. Малишко), *птах-блискавиця* (Г. Чубай), *стоблискавка* (В. Пачовський) – 5 новотворів;
- **гроза**: *ясно-гроза* (А. Малишко), *надгроззя* (В. Стус) – 3 новотвори;
- **туман**: *дим-туман* (А. Малишко), *порох-туман* (А. Малишко), *туманя* (І. Калинець) – 3 новотвори;
- **дощ**: *дощик-рай* (А. Малишко), *дощик-пороша* (А. Малишко), *подощів'я* (В. Стус) – 3 новотвори;
- **хмара**: *хмара-гарба* (В. Стус), *хмара-полк* (І. Світличний), *хмаролом* (В. Пачовський) – 3 новотвори;
- **буря**: *буря-туча* (Б. Лепкий), *надбур'я* (А. Малишко), *буря-гromовиця* (В. Стус), *шура-буря* (Б. Лепкий) – 4 новотвори.

Одиничними лексичними інноваціями представлені назви з інтегровальними семами: *бабине літо* – *бабиліто* (І. Калинець), *сніжинка* – *сніжинька-снізиронька* (І. Калинець), *злива* – *злива-прилив* (А. Малишко), *спека* – *жара-посуха* (Б. Лепкий).

Беручи до уваги більш узагальнений підхід до аналізу семантики оказіональних номінацій, пропонуємо таку класифікацію:

- 1) **назви одиничних (конкретних) явищ природи**: *хурде-хурделиця*, *хмара-гарба* (усього представлено 55 лексем)
- 2) **назви інтенсивності вияву явища**: *стогрим*, *ставітер*, *сто-мороз*, *стоблискавка*;
- 3) **зменшено-пестливі назви**: *туманя*, *сніжинька-снізиронька*, *росянок*, *сніжок-залежок*, *дощик-рай*, *дощик-пороша*;
- 4) **назви стану природи**: *надгроззя*, *подощів'я*, *перегрим*, *надбур'я*;
- 5) **збірні назви**: *громіння*.

У двох новотворах частина, що безпосередньо називає явище природи, є вторинною, конкретизує інший об'єкт (*птах-блискавиця*, *світ-завірюха*). Але семантичне навантаження припадає на другий компонент складних слів, завдяки чому інновація набуває виразної конотації: *...дотлівають відблиски на стінах – дивне пір'я птахів-блискавиць* (Г. Чубай); *У вирві шалу, світ-завірюсі чорніє безум хитай-води* (В. Стус).

Аналіз авторських лексичних новотворів на позначення явищ природи за способом словотвору свідчить про те, що найактивніше поети створювали оказіональні одиниці шляхом юкстапозиції, серед якої можна виокремити такі типи:

- 1) **слова-повтори**: *хурде-хурделиця*, *метіль-заметіль*;
- 2) **слова, утворені за моделлю «означуване-означення»**: *вітер-овація*, *блискавка-ніж*;
- 3) **синонімічні зближення**: *спека-задуха*;

Значно менше слів утворено суфіксально-префіксальним способом (*подощів'я*, *надгроззя*), словоскладанням (*ставітер*, *біло-роса*), нульовою суфіксацією (*перегрим*), композицією з усіченням (*бабиліто*).

Оригінальними утвореннями є трикомпонентне слово *дуга-веселка-радівниця* і юкстапозит *надторос-крига*, перша частина якого за походженням є також новотвором, похідним від слів *над* і *торос* (нагромадження уламків льоду). Цікавий за будовою новотвір *сніжинька-снізиронька*, компоненти якого римуються між собою за допомогою суфіксів зі зменшено-пестливим значенням. Компонент *снізиронька* утворений унаслідок міжслівного накладання, суть якого полягає в тому, що на кінець частини першого слова (*сні-жинька*) накладається інше слово (*зиронька*). При цьому звукове оформлення частин обох слів збігається. Слова *сніжинька* та *снізиронька* можна вважати синонімами, оскільки *сніжинка* – кристал снігу у вигляді зірочки. Новизна новотвору зумовлена тим, що автор прагнув за допомогою повторення синонімічних компонентів по-новому позначити об'єкт дійсності [7, с. 29].

Складний іменник *бабиліто* об'єднав у своїй структурі семантику вихідного словосполучення «ба-

бине літо» – погідні теплі дні на початку осені, павутиння, що літає в цю пору: *У тому селі дзвіниця, як вежа у Пізі, кланяються орантивою головою могилам. Яким дивом стоїть вона, чи не ниткою баби літа, срібною павутиною віри затрималася?* (І. Калинець)

Більшість інновацій є складними найменуваннями, компоненти яких можуть перебувати в родо-видових відношеннях (*вітер-бурелом, вітер-густовій*) або поєднуватися на основі подібності означуваного денотата з тим, який є означенням, наприклад: *блискавиця-смужка* → *блискавиця як смужка; вітер-птаха, гроза-квітка*. Активне використання юкстапозитів пояснюється їх більшою семантичною, комунікативною та експресивною місткістю порівняно з простими утвореннями [5, с. 4]. Природа їх створення дає можливість образно, відповідно до художнього задуму, передавати різноманітні відтінки явищ. Зокрема, за допомогою таких слів як *пург-сніг, надторос-крига* вдається точно визначити сутність явищ, уникаючи описових формувань. Оказіональні іменники- юкстапозити привертають увагу не стільки своєю структурою, скільки несподіваністю поєднання їх складових. Серед таких утворень трапляються поєднання як рівноправних компонентів-іменників (*спека-задуха*), так і нерівноправних частин (*грім-Коліма*).

Виступаючи мікрообразами контексту, юкстапозити допомагають відтворити емоційно насичену картину: *Та далечини імла задумна, вже звістує бурю-гromовицю* (В. Стус). *Не питайте мене Як я в світі живу: Шура-бура гуде, Я весельцем гребу* (Б. Лепкий).

Експресія досягається і шляхом поєднання в одне смислове ціле синонімічних складників: *Лиш модрини гудуть, гудуть модрини, а вітри лекалами хуг піють, що заблукалий в сопках пестун скоро без ведмедиці в пург-снігах згине* (В. Стус).

Оригінально використовує В. Стус майже дублетну назву юкстапозита для створення звукової анафори та алітерації: *Хурделиця хурде-хурделиця хурделить*. Крім того, така номінація увиразнює авторську думку, оскільки увага читачів концентрується на одному й тому самому понятті. Повторення синонімічних компонентів під час творення юкстапозитів використовує і А. Малишко, що допомагає підкреслити силу стихії: *Листя, листя, не щастя, Соловейка, захисти... Од метілі-заметілі, Холоднючої зими*.

Вдалими з естетичного боку виявились авторські неологізми *вітер-овація, хмара-гарба*. Порівняння вітру з овацією, а хмари з гарбою створює незвичайний поетичний образ: *Аплодує дощ в дахи-долоні, І вітри-овації гудуть* (Г. Чубай). *З забуринами грім пригнічує поважні хмари-гарби* (В. Стус).

Образи олюдної природи (*вітер-вітровій, вітер-вітрило*) позначені ліричним колоритом і є виразниками авторського антропоморфного мислення: *О вітре-вітрило! Пощо трудити ти легкі свої крила* (І. Світличний).

Можна вважати потенційними такі слова як *подоців'я, громіння, надгроззя*, які виконують номінативну функцію, передаючи те, для чого в мові не існує прямого визначення. Індивідуально-авторський новотвір *білянка-гулянка* є оригінальним синонімом до загальноновживаного слова *заметіль*.

Оказіоналізми беруть участь і у створенні образних метафор: *Палом битви сповнені, Скачуть [воїни] під хоругвами, Хмарами-полками Світло сонця заступають, Сіримі вовками в дикім полі шастають* (І. Світличний). Поєднання здавалося б далеких за своєю суттю компонентів у новотвір *хмара-полк* не випадкове, адже хмара з найдавніших часів у різних мовах символізує натовп, військо.

Утворення окремих новотворів зумовлено прагненням авторів до естетичної організації звукового матеріалу, наприклад: *... бо тчуть поетові ясне одіння рукою правди - з темні й громіння* (В. Стус).

У поетичних текстах окремих авторів спостерігаються певні тенденції щодо семантики новотворів.

Так, для В. Стуса характерні в основному назви з інтегративною семою «грім» (*грім-Коліма, грім-розгоміння, громіння, стогрім*). Ці слова виражають особливо напружений емоційний стан душі поета. З невеликою відмінністю вживаються два новотвори навіть у подібних контекстах: *...бо в горлі застуда, у серці пільма і світ оступає стогрім-Коліма. ...у горлі застуда, у серці пільма, бо вис зав'югою грім-Коліма*.

За нашими даними, полюбляє Стус і слова з першим нумеративним компонентом, які формують насичений експресією художній образ:

-сто-мороз, ставітер: На цих шалених ставітрах, де ні кінця, ані дороги, звірай свій крок за знаком Бога... Так стій і стій і стій, дубій на стоморозах.

Особливим образним світосприяттям, що позначилось на творенні інновацій, вирізняється І. Калинець. На рівні лексичного втілення думки відчутний питомо український спосіб мовомислення. Персоніфікація в стилі народної казки, здрібніло-пестливої форми творять багаточисельний метафоричний комплекс із виразним фольклорним забарвленням: *туманя, сніжинька-снізіронька, райдуга-барвни-*

ця, дуга-веселка-радівниця, росянок. Наприклад: *Зібралися самі свояниці – з райдуги-барвниці, наобі-йнявшись, мовлять: Стану я святвечором!. Хай Божя Мати, Божий Син не опускають нас в опіці: з води, з пречистої роси, з дуги-веселки-радівниці. ...з мрячної хижі висоталися туманята на богучарські зарінки.* Поєднанням синонімічних компонентів *райдуга* (узагальнене слово) і новотвору *барвниця* утворено інновацію *райдуга-барвниця*. Це стилізований під фольклор складний іменник. Слова, утворені за цією досить поширеною в усно-пісенних текстах моделлю, перебувають на межі оказіональних утворень і загальноживаних слів [7, с. 22].

Явища природи в українському світобаченні мають усталені символічні значення [4, с. 15]. Веселка у поетів традиційно за українськими віруваннями виражає почуття піднесено-радісного світосприймання. Тому компоненти, які утворюють юкстапозити, зберігають помітний зв'язок із значеннями: радість, втіха, весело (*райдуга-втіха, дуга-веселка-радівниця*). І. Калинець також подає іконографічне розуміння веселки як атрибуту Божої слави.

Грім усвідомлювався нашими предками як кара. Проте у В. Стуса грім – це завжди символ певного сильного почуття - тривоги, неспокою, протесту. Акустичний ефект грому використовує в новотворі *грим-луна* А. Малишко: *І паровозів грим-луна, І криці дзвін в пташиний голос заплівся.* Оскільки вітер уявлявся веселим молодиком або руйнівником, то він представлений зазвичай одухотвореною істотою: *Бездомний часом вітер-волокіта задзвонить в шиби* (С. Чернецький). *І світить сонце поміж хмар, І мовить вітер-володар...* (А. Малишко). За допомогою новотвору *вітер-бурелом* передано прагнення до свободи, праведного гніву: *Як ми любили вітер-бурелом, Як ми Дніпру вклонялися чолом В сорок четвертім у жорстокім році, Як правда – мета була на нашім боці, А чорна кривда – в німця за столом* (А. Малишко).

Оскільки дощ символізує добро і щастя, то новотвір *подоців'я* вжитий для позначення бажання внутрішнього спокою: *Це спокій Людмили? Це самозречення Валі? Це нестерпна жага подоців'я?* (В. Стус).

Отже, найбільше слів сконструйовано на позначення таких явищ природи як вітер, грім, блискавка, які передають сильні почуття, емоційно насичену картину. Однаковою кількістю слів представлені назви роси, туману, хмари, веселки, дощу, снігу, завірюхи та ін. Найпродуктивнішим способом словотвору є юкстапозиція, що зумовлено прагненням авторів надати більш точної, конкретизованої характеристики позначуваному об'єкту. Семантика новотворів тематичної групи назв явищ природи в поетичному контексті тісно пов'язана з їх давніми символічними значеннями.

Література:

1. Вокальчук Г. М. Авторський неологізм в українській поезії ХХ століття (лексикографічний аспект); за ред. А. П. Грищенка : [монографія] / Г. М. Вокальчук. – Рівне : Науково-видавничий центр „Перспектива”, 2004. – 524 с.
2. Вокальчук Г. М. Короткий словник авторських лексичних новотворів молодомузівців / Г. М. Вокальчук. – Рівне, 2005 (рукопис).
3. Вокальчук Г. М., Федорчук Г. Є. Короткий словник авторських лексичних новотворів у поезії А. Малишка / Г. М. Вокальчук, Г. Є. Федорчук. – Острогоз, 2008.
4. Воропай О. І. Звичаї нашого народу / О. І. Воропай. – К., 1991. – 78 с.
5. Жижома О. О. Індивідуально-авторські новотвори в поетичному дискурсі 80-90-х років ХХ століття : дис. ... канд. філол. наук: 10.02.01 / О. О. Жижома – К., 2003. – 215 с.
6. Максимчук В. В. Словотворчість поетів Рівненщини (психолінгвістичний та лексикографічний аспекти) / В. В. Максимчук. – Острогоз, 2008.
7. Ніколайчук І. О. Індивідуально-авторський лексичний новотвір у контексті психології мовлення (на матеріалі поезії І. Калинця) / І. О. Ніколайчук. – Рівне, 2004.
8. Словник поетичної мови В. Стуса / Укладач Оліфіренко Л. В. – К. : Абрис, 2003.
9. Словотворчість шістдесятників. Василь Стус. Ігор Калинець. Іван Світличний. Григорій Чубай : [збірник наукових праць ; відп. ред. Г. М. Вокальчук]. – Острогоз : Вид-во НаУ „Острозька академія”, 2010. – 492 с. (Лексикографічна серія „Українська індивідуально-авторська неографія” ; вип. 4).

ЗМІСТ

РОЗДІЛ I.

ДИНАМІКА ГРАМАТИЧНОГО ЛАДУ УКРАЇНСЬКОЇ ТА ІНШИХ СЛОВ'ЯНСЬКИХ МОВ

Васильчик Ольга

СТРУКТУРА Й СИНТАКСИЧНІ ФУНКЦІЇ ПОРІВНЯНЬ –
ПРЕДИКАТИВНИХ КОМПОНЕНТІВ СКЛАДНИХ РЕЧЕНЬ
(НА МАТЕРІАЛІ ТВОРІВ УЛАСА САМЧУКА) 4

Жолобчук Анна

ЛОГІКО-ГРАМАТИЧНІ АСПЕКТИ КАТЕГОРІЇ ПРИЧИНИ
У СКЛАДНОСУРЯДНОМУ РЕЧЕННІ
(НА МАТЕРІАЛІ ТВОРІВ О.КОБИЛЯНСЬКОЇ) 7

Жолобчук Анна, Остапюк Наталія

ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКИХ
НАЗВ ЯВИЩ ПРИРОДИ У СЛОВНИКУ ПОЕТІВ ХХ СТОЛІТТЯ 12

Ковтонюк Людмила

СЕМАНТИКА ДВОВАЛЕНТНИХ ДІЄСЛІВ РУХУ
В ДРАМІ «СОЛОДКА ДАРУСЯ» МАРІЇ МАТІОС 16

Козачук Ольга

ЛЕКСИЧНО НЕ ВИРАЖЕНІ СУБ'ЄКТНІ СИНТАКСЕМИ 19

Ланова Тетяна

СОЦІОЛІНГВІСТИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ АКТУАЛІЗОВАНИХ
ГРАМАТИЧНИХ ФОРМ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРНОЇ МОВИ
(НА МАТЕРІАЛІ ПРОФЕСІЙНОГО МОВЛЕННЯ ВИКЛАДАЧІВ ВНЗ) 21

Новосад Ірина

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ЕЛІПТИЧНИХ РЕЧЕНЬ
У СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ПРОЗІ 28

РОЗДІЛ II.

ЛЕКСИКА І ОНОМАСТИКА В СИСТЕМІ УКРАЇНСЬКОЇ ТА ІНШИХ СЛОВ'ЯНСЬКИХ МОВ

Андишула Юлія

МЕТАФОРА-ІМЕННИК У ТВОРЧОСТІ ЛІНИ КОСТЕНКО 32

Вернюк Назар

ЕПІТЕТИ В ПОЕТИЧНИХ ТВОРАХ ЛЕСІ УКРАЇНКИ 34

Легкобит Дарина

СТРУКТУРА ЛІТЕРАТУРНО-ХУДОЖНІХ АНТРОПОНІМІВ
У ТВОРАХ МИКОЛИ ХВИЛЬОВОГО 36

Макарець Юлія

ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРИФРАЗОВОЇ НОМІНАЦІЇ
УКРАЇНСЬКОГО ПУБЛІЦИСТИЧНОГО ДИСКУРСУ ПОЧАТКУ ХХІ СТ. 38

Моисеева Анастасия

ПРЕЦЕДЕНТНЫЕ ФЕНОМЕНЫ
В ПОЛИТИЧЕСКОМ ДИСКУРСЕ СМИ 41

Онищук Олена

ПОЛЬСЬКО-УКРАЇНСЬКІ ТОПОНІМІЧНІ ПАРАЛЕЛІ 44

Соколова Тамара

ЛЕКСИЧЕСКИЕ ЗАИМСТВОВАНИЯ
ФРАНЦУЗСКОГО ПРОИСХОЖДЕНИЯ В РУССКОМ ЯЗЫКЕ 47

Стецюк Олена

СИНОНІМІЧНИЙ РЯД ТА ЙОГО СТРУКТУРА
В ПОЕТИЧНИХ ТВОРАХ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА 50

Струганець Юрій

ФУНКЦІОНУВАННЯ ТЕМАТИЧНОЇ ГРУПИ ЛЕКСИКИ "НАЗВИ ГРАВЦІВ
ФУТБОЛЬНИХ КОМАНД" В УКРАЇНСЬКОМУ СПОРТИВНОМУ ДИСКУРСІ 53

Усач Наталія

ФУНКЦІОНУВАННЯ КОНТЕКСТУАЛЬНИХ СИНОНІМІВ
У ТВОРЧОСТІ ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ 55

РОЗДІЛ III.

ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКА НЕОЛОГІЯ ТА НЕОГРАФІЯ

Басараба Іванна

СЛОВЕСНІ ЕКСПЕРИМЕНТИ ЛІНИ КОСТЕНКО 58

Вдович Тетяна

ФОЛЬКЛОРНА ОСНОВА ОКАЗІОНАЛЬНИХ ФЛОРОЛЕКСЕМ
У ПОЕЗІЇ ХХ – ХХІ СТОЛІТТЯ 60

Галабурда Ірина, Одарієва Ірина

АВТОРСЬКІ ЛЕКСИЧНІ НОВОТВОРИ
НА ПОЗНАЧЕННЯ ОБ'ЄКТІВ РОСЛИННОГО СВІТУ 64

Денищук Ірина

СЕМАНТИКА АВТОРСЬКИХ ЛЕКСИЧНИХ НОВОТВОРІВ
У ПОЕЗІЇ ПАВЛА САВЧЕНКА 67

Ірина Іжелюк, Ганна Килюшик, Ілона Козак

АВТОРСЬКІ НАЗВИ ЕЛЕМЕНТІВ ЛАНДШАФТУ
В СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ 71

Кирилюк Ольга

ОСОБЛИВОСТІ ЕВОЛЮЦІЇ ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКОЇ НОМІНАЦІЇ
В ПОЕЗІЇ ПАВЛА ТИЧІНИ 73

Коритнюк Надія

СКЛАДНІ ПРИКМЕТНИКОВІ НОВОТВОРИ В ПОЕЗІЇ АНДРІЯ МАЛИШКА 77

Кравченко Катерина

СЕМАНТИКА АВТОРСЬКИХ НАЗВ ЕМОЦІЙ
В УКРАЇНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ ХХ СТОЛІТТЯ 79

Кривко Любов

ОСОБЛИВОСТІ СЕМАНТИКИ ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКИХ НОВОТВОРІВ
АРКАДІЯ КАЗКИ ТА ПАВЛА ТИЧІНИ (КОМПАРАТИВНИЙ АНАЛІЗ) 82

- Криворучко Антоніна, Хороша Наталія**
ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКІ КОСМОНІМИ
В УКРАЇНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ ХХ СТОЛІТТЯ 86
- Максимчук Віталій**
СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ АВТОРСЬКИХ НОВОТВОРІВ
ІЗ ЗАПОЗИЧЕНИМИ АФІКСОЇДАМИ 88
- Поліщук Оксана**
ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКІ ПРИКМЕТНИКИ З НУМЕРАТИВНИМ
КОМПОНЕНТОМ В УКРАЇНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ ХХ СТОЛІТТЯ 92
- Рожко Іванна, Рожко Оксана**
АВТОРСЬКІ НОМІНАЦІЇ ОСІБ У ТВОРЧОСТІ ПОЕТІВ-ДИСИДЕНТІВ 94
- Тимочко Ольга**
СТАТИСТИЧНИЙ АСПЕКТ ДОСЛІДЖЕННЯ СЛОВОТВОРЧОСТІ
ПОЕТІВ-ДИСИДЕНТІВ 60 – 70-Х РОКІВ ХХ СТОЛІТТЯ 97
- Шнайдрок Людмила**
СЛОВНИК АВТОРСЬКИХ НОМІНАЦІЙ ПТАХІВ
В УКРАЇНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ ХХ СТОЛІТТЯ 102

РОЗДІЛ ІV.

ЛІНГВОДИДАКТИКА І ПРОБЛЕМИ КУЛЬТУРИ МОВИ

- Віхтюк Марина**
ОСОБЛИВОСТІ МОВИ ТЕЛЕКАНАЛУ СТБ 106
- Ігнатюк Наталія**
ФОРМУВАННЯ МОВНОЇ ОСОБИСТОСТІ СТУДЕНТА-ФІЛОЛОГА
ЯК ЛІНГВОДИДАКТИЧНА ПРОБЛЕМА
(НА МАТЕРІАЛІ КОНФЕСІЙНОГО СТИЛЮ) 109
- Корнелюк Юлія**
СПЕЦИФІКА ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ
НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ 112
- Тишко Наталія**
КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД ДО ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНО-МОВНОЇ
ОСОБИСТОСТІ СТУДЕНТА-ФІЛОЛОГА (НА МАТЕРІАЛІ ПРЕСИ) 115

РОЗДІЛ V.

КОМПАРАТИВІСТИКА

- Архангельська Тетяна**
СИМЕТРИЧНЕ Й АСИМЕТРИЧНЕ
В НОМІНАТИВНІЙ ПІДСИСТЕМІ ПОЛЬСЬКОЇ МОВИ 119
- Гаврилюк Катерина**
ПРОБЛЕМИ ЕКВІВАЛЕНТНОСТІ НАЦІОНАЛЬНО МАРКОВАНИХ
ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ В УКРАЇНСЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ 122
- Călăraș Angela**
COLOUR IDIOMS AND THEIR SEMANTIC PECULIARITIES
IN ENGLISH AND ROMANIAN 125

Тихонова ОксанаОЗНАКИ ТА ЕТАПИ АДАПТАЦІЇ АБРЕВІАТУР-АНГЛІЗМІВ
У СУЧАСНИХ УКРАЇНСЬКІЙ І КИТАЙСЬКІЙ МОВІ ЗМІ 128**РОЗДІЛ VI.****ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВА****Виходилова Зденька**ПЕРЕВОДЧЕСКИЙ СЕМИНАР
НА КАФЕДРЕ СЛАВИСТИКИ ОЛОМОУЦЬКОГО УНІВЕРСИТЕТА 134**Гладикова Мартина**РАССКАЗ Р. ГЕРАСИМОВОЙ «РЕКА ЖИЗНИ»
ДЛЯ ЧЕШСКОГО ЧИТАТЕЛЯ 135**Зилварова Никола**

АШОТ БЕГЛАРЯН – «ДЕНЬ РОЖДЕНИЯ» 138

Котаскова МартинаПЕРЕВОД НА ЧЕШСКИЙ ЯЗЫК ФРАГМЕНТА РАССКАЗА ДИНЫ РУБИНОЙ
«ДВОЙНАЯ ФАМИЛИЯ» 140**Лизлова Елишка**РАССКАЗ М. АЛФЕРОВОЙ «ПОГЛОЩЕНИЕ»
ДЛЯ ЧЕШСКОГО ЧИТАТЕЛЯ 144**Мерзова Радана**LIDOVÁ PÍSEŇ JAKO PROSTŘEDEK PRVNÍHO KONTAKTU MEZI SLOVANSKÝMI
SVĚTY (ČESKO-UKRAJINSKÉ VZTAHY) 149**Мразкова Гана**ВПЛИВ РОСІЙСЬКОЇ МОВИ НА НОВИЙ СЛОВНИКОВИЙ СКЛАД
В УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ЧАСОПИСАХ 154**Тардонова Михаела**ПЕРЕВОД НА ЧЕШСКИЙ ЯЗЫК РАССКАЗА Е. АНТОНОВА
«МИЛАЯ, Я ГОТОВ....» 157**Хокрова Ярмила**

РАССКАЗ ЗАХАРА ПРИЛЕПИНА «СЕРЖАНТ»160

Олійник АнастасіяПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ОСОБЛИВОСТЕЙ УСНОГО СИНХРОННОГО
ТА ПИСЬМОВОГО ПЕРЕКЛАДІВ163**РОЗДІЛ VII.****ФОЛЬКЛОР У ПАРАДИГМІ СУЧАСНОЇ ЛІНГВІСТИЧНОЇ НАУКИ****Терновий Ярослав**СИМВОЛІЗМ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ ПІСНІ
(НА МАТЕРІАЛІ НАРОДНИХ ПІСЕНЬ ПОДІЛЬСЬКОГО КРАЮ)167

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ170